

сьвіцьких попів було 68 тисячів 400, а окрім того 24 тисячі черців і 36 тисячів черниць. І всю ту саранчу мусів годувати бідний нарід, бо окрім повисших доходів здирали попи сильно за треби, а черці та черниці випрошували під титулом квести (ніби «на боже»). Дрібнійші попи не мали таких великих доходів як старшина і много з них підчас революції скинуло реверенду і пристало до бунту.

Шляхта в часі революції обіймала около 30 тисяч родин, або около 140 тисячів голов. Вона жила виключно з праці хлопів, а сама цурала ся всякої продуктивної (творчої) роботи. Що найбільше — крутила ся і інтригувала на королівським дворі та служила за офіцерів при війську, що творило єї майже виключний привілей. Чоловікови нешляхоцкого роду було дуже тяжко одержати офіцерський патент, а за Людвика XVI. не можна було навіть дійти до ранги капітана. Шляхта була майже цілком свободна від податків, а попи лише в надзвичайних случаях воєн накладали на себе незначний так званий добровільний податок.

В наслідок тих безпорядків і здирств попала французка держава в величезні довги, з котрих ніяк не годна була видрапати ся.

Не було що робити і на внесенє міністра Некера скликано до Верзалю коло Парижа на день 5 мая 1789 так звані **стани генеральні**, котрих вже від 1614 року не скликувано. Стани генеральні обіймали послів від трех станів, а то від духовенства, шляхти і міщанства, або так званої буржуазії. Тут був виборцем кождий, хто скінчив 25-тий рік і мав урядовий або академічний титул, хто мав сталу посаду або майстерський лист, або бодай платив 6 франків річного безпосередного податку. Так отже робітники і біднійші хлопи були від вибору виключені та всеж таки і тамті члени стану третєго чибрали таких представників, що дуже завзято і з посв'ят боролі ся за еманципацію, то є за визволенє і зрівнанє з другими стану третєго. Про стан четвертий, то є про робітничий і малоземельний пролетаріят не було ще тоді бесіди і аж в пізнійших роках революції зазначила ся та різниця межи пролетаріятom а богатшою буржуазією, міщанством.